

نامه علما و اساتید حوزه‌های علمیه شیعه و سنی ایران به دانشگاه الازهر مصر

متن این نامه بدین شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على سيدنا محمد و آله الطاهرين و صحبه المنتجبين

محضر مبارک شيخ احمد الطيب، امام بزرگ الازهر الشريف و جمعی از علمای کرام آن مرکز علمی

السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

الازهر الشريف، به عنوان یکی از برجسته‌ترین مراکز علمی جهان اسلام، در دوران طلایی خود تحت رهبری شيخ محمود شلتوت (رحمه الله) که با صدور فتوای تاریخی خود، مذهب جعفری شیعه را در کنار مذاهب اربعه اهل سنت به رسمیت شناخت و گام‌های بلندی در جهت تقرب مذاهب و وحدت امت اسلامی برداشت،

الگوی الهام‌بخش از عقلانیت، انصاف و تلاش برای همبستگی امت اسلامی بوده است.

ما علما و اساتید حوزه‌های علمیه ایران (اعم از شیعه و سنی) با احترام فراوان به این میراث ارزشمند، بیانیه اخیر الازهر را مطالعه کردیم که در آن از تعبیر «تجاوز غیرموجه جمهوری اسلامی ایران» و «بغی» در توصیف اقدامات دفاعی ایران استفاده شده است. این بیانیه، موجب تأسف و نگرانی گردید چون همواره الازهر را به عنوان یکی از مراکز مهم علمی امت اسلامی می‌شناختیم.

از منظر فقهی، اطلاق عنوان «بغی» بر اقدامات یک دولت اسلامی که در مقام دفاع مشروع از حاکمیت، تمامیت ارضی و منافع حیاتی خود در برابر تجاوزات خارجی برآمده است، غیر منطبق با کنش ایران در دفع متخاصم است و اتهام بغی به نوعی تهدید به قتال با ایران محسوب می‌شود! قرآن کریم دفاع مشروع را صراحتاً تجویز فرموده است: «وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ» (البقرة: ۱۹۰). همچنین و «أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنفُسِهِمْ ظُلْمًا وَأَإِنِ اللَّيْطُ عَلَيْهِمْ لَفَقْدِيرٌ» (الحج: ۳۹).

همان طور که می‌دانید برخی کشورهای عربی منطقه، متأسفانه پایگاه‌های نظامی آمریکا را در خاک خود پذیرفته و در ابعاد لجستیکی، مالی و اطلاعاتی با تجاوزات آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ج.ا. ایران همکاری گسترده داشتند. اگر کشورهای همسایه ما این پایگاه‌ها را در اختیار آمریکا و اسرائیل قرار نمی‌دادند، دشمن چگونه می‌توانست دست به چنین جنایاتی بزند؟ ضمناً حملات از آسمان و زمین این کشورهای عربی علیه شهرهای ایران و تأسیسات آن، پیش از هر اقدام تدافعی از سوی ایران رخ داده است. چگونه الازهر این سوابق را نادیده می‌گیرد و صرفاً اقدامات تدافعی ایران را «تجاوز» و «بغی» می‌نامد؟! این نگاه یک‌سویه با قواعد قضاوت عادلانه و با دفاع مشروع مستند به آیه شریفه «فَمَنْ

اعْتَدَىٰ عَلَیْكُمْ فَاَعْتَدُوا عَلَیْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَیْكُمْ» تعارض دارد.

بیانیه الازهر به حملات علیه غیرنظامیان و تأسیسات اقتصادی برخی کشورهای منطقه که همکار آمریکا و رژیم صهیونی در تجاوز به ایران بوده است اشاره کرده، در حالی که اقدامات ایران متوجه پایگاه‌های متخاصم نظامی مرتبط با متجاوزان بوده است. تأسف بارتتر آنکه الازهر در برابر فجایع وحشتناک حملات آمریکا از خاک و آسمان و دریای کشورهای همسایه علیه ایران سکوت کرده است. آیا الازهر مصر نمی‌توانست با ارسال نامه‌ای یا صدور بیانیه‌ای یا اعزام گروهی به نمایندگی خود به شهرستان میناب، خود را شریک غم پدران و مادران 168 کودک دختر و پسر دانش آموز مدرسه شجره طیبه کند و

همچون برخی گروه های اعزامی از علمای شیعه و اهل سنت به میناب، سنت اسلامی تسلی به خانواده های داغدار را انجام دهد؟! مع الاسف، این دوگانگی در موضع گیری، شبهه غلبه قومیت گرایی و فشارهای حاکمیتی دولت مصر را بر نهاد علمی الازهر را به ذهن متبادر می کند و جایگاه تقریبی الازهر الشریف را متزلزل می کند.

الازهر، ایران را به احترام حاکمیت، حسن همجواری و قوانین بین المللی دعوت می کند، اما نسبت به تجاوزات گسترده رژیم صهیونیستی، ایجاد پایگاه های آمریکا در خاک کشورهای عربی و حملات مکرر از خاک و آسمان کشورهای عربی به ایران اسلامی سکوت می نماید. در مقابل، پاپ لئون چهاردهم در طول هفته های اخیر بارها تجاوز آمریکا و اسرائیل را رد کرده و به صلح دعوت نموده است. چگونه الازهر، که داعیه عقلانیت و دارای سوابق روشن در تقریب است، کلامی در محکومیت آمریکا و رژیم صهیونیستی و محکومیت همدستی کشورهای عربی علیه ایران صادر نکرده است؟ آیا اخبار کانالیزه و فشارهای سیاسی، چشم این مرکز را بر مظلومیت ملت ایران و همچنین اقدامات شجاعانه ایران علیه نقشه های توسعه طلبانه رژیم صهیونیستی، بسته است؟

علمای کبار الازهر الشریف؛ با احترام باید گفت که این مدل بیانیه ها احتمال سوء استفاده دشمنان مشترک جهان اسلام را فراهم می کند که مراکز علمی باید با آگاهی کامل، مراقبت کنند که بهانه دست دشمن ندهند.

همچنین انذار می دهیم که این گونه موضع گیری ها می تواند به ترویج مسئولیت ناپذیری برخی کشورهای عربی در قبال اقدامات خصمانه از خاک شان دامن زده و وحدت امت را بیش از پیش تهدید نماید.

ما امضا کنندگان این نامه، ضمن دعوت الازهر به تحقیق مستقل، بازنگری فقهی-حقوقی و گفتگوی مستقیم میان مراکز علمی، بر لزوم تقویت مناسبات صحیح و تصحیح مواضع اعلامی بر اساس انصاف و عدالت تأکید داریم و در این راستا آمادگی خود را برای هرگونه مناظره فقهی و علمی با اساتید برجسته الازهر اعلام می داریم.

در پایان، از خداوند متعال مسئلت داریم که قلوب مومنین را به سوی حق و عدل هدایت فرماید، وحدت امت اسلامی را تقویت کند و ریشه فتنه و تجاوز را بخشکاند.

والسلام علیکم ورحمة اللّٰه و برکاته

